

व्यूढायाः परिणीताया अपीति उभयस्मादिह परलोकद्वयाच्च्युतः भ्रष्ट इति ॥ ४८ ॥ प्रलंभिता उपहासिता अन्वात्थ अन्वाख्यातवती ॥ ४९ ॥ मयि
एकांतभक्तायास्ते कामाः संत्येव अकामाय कामनिवृत्तये मोक्षपर्यवसायिन इत्यर्थः ॥ ५० ॥ अनुवादेन वरान्दत्वातामभिनंदति उपलब्धमिति
यद्यस्मान्मयि वर्तमानाधीः नापकर्षितानान्यविषया जाता ॥ ५१ ॥ एकांतभक्तिमभिनंदयतामेव दृढीकर्तुं सकामान्भक्तान्निंदति ये मामिति दांपत्ये
दंपत्युपभोगसुखार्थम् ॥ ५२ ॥ मायामोहितत्वमेवोपपादयति मां प्राप्येति अपवर्गेण सह संपदोयस्मिस्तं मां प्राप्य प्रसाद्येकेवलं संपद एव विषयान्
वांछंति न तु मां तत्पतितासां संपदामपि यो ह मेव पतिः तं तथा ये विषयानिरयेऽपि अतिनिरुद्धयो नावपि स्युः तान् किंच तेषां पुंसां मात्रात्मकत्वाद्द्विष

व्यूढायाश्चापि पुंश्चल्यामनोऽभ्येति न वनवम् ॥ बुधोऽसतीं न विभृयात्तां विभ्रदुभयच्युतः ॥ ४८ ॥ श्रीभ
गवानुवाच साध्येतच्छ्रोतुकामैस्त्वं राजपुत्रिप्रलंभिता ॥ मयोदितं यदन्वात्थ सर्वतस्त्यमेव हि ॥ ४९ ॥
याऽन्यान्कामयसे कामान्मय्यकामाय भामिनि ॥ संतित्येकांतभक्तायास्तव कल्याणि नित्यदा ॥ ५० ॥ उप
लब्धं पतिप्रेमपातिव्रत्यंच तेऽनघे ॥ यद्वाक्यैश्चाल्यमानायानधीर्मय्यपकर्षिता ॥ ५१ ॥ ये मां भजंति दांपत्ये
तपसा व्रतचर्यया ॥ कामात्मानोऽपवर्गेशं मोहिता मम मायया ॥ ५२ ॥ मां प्राप्य मानिन्यपवर्गसंपदं वांछं
तिये संपद एव तत्पतिम् ॥ ते मंदभाग्या निरयेऽपि ये नृणां मात्रात्मकत्वान्निरयः सुसंगमः ॥ ५३ ॥ दिष्ट्या गृ
हेश्वर्यसकृन्मयित्वया कृताऽनुवृत्तिर्भवमोचनी खलैः ॥ सुदुष्कराऽसौ सुतरां दुराशिषो लघुसुभरायानिरु
तिं जुषः स्त्रियाः ॥ ५४ ॥ नत्वा दृशीं प्रणयिनीं गृहिणीं गृहेषु पश्यामि मानि नियया स्वविवाहकाले ॥ प्राप्तान्
पानवगणय्यरहो हरो मे प्रस्थापितो द्विज उपश्रुतसत्कथस्य ॥ ५५ ॥

यात्मकत्वान्निरयः सुसंगमः शोभनसंगमः एव स्यादतो मंदभाग्या एव ते इत्यर्थः ॥ ५३ ॥ तस्माद्गृहेश्वरित्वयामयि भवमोचनी निष्कामाऽनुवृत्तिः
कृता एतद्दिष्ट्या भद्रम् कथं भूता खलैः सुदुष्करा दुराशिषो दुरभिप्रायायाः अत एव असुभरायाः प्राणतर्पणपरायाः निरुतिं जुषो वंचनपरायाः स्त्रियाः
सुतरामसावनुवृत्तिर्दुष्करेति ॥ ५४ ॥ किंच संतिनिष्कामा प्रेम्णैव मय्यनुवर्तमाना बद्धयः किंतु त्वया सदृशीं कापि न पश्यामीति तस्याभक्तिबहुमाने
नाभिनंदति नत्वा दृशीमिति त्रिभिः उपश्रुताः सत्यः कथायस्य मे ॥ ५५ ॥